

[Sigsgaard.]

gavn for vores medlemmer. Sådanne forhandlinger er da også foregået, men det, der så sker, er, at finansministeren åbenbart ikke har ladet sig overbevise af disse forhandlinger før lovforslagets fremsættelse. Han har nemlig ikke foreslået denne know-how-beskatning for selskaber ændret. Nej, anledningen er et spørgsmål til finansministeren fra folketingsudvalget, og efter at finansministeren har fået dette spørgsmål, går han lige pludselig ind på at ændre beskatningsreglerne for selskaberne. Det tyder stærkt på, at erhvervenes skatteudvalg ikke bare har haft de forhandlinger, som man her officielt nævner, med ministeren og med ministeriet, men åbenbart også med nogle medlemmer af folketingsudvalget, eftersom folketingsudvalget presser på for at få ministeren til at foreslå denne ændring. Eller også skulle der være sket det — men det anser jeg for utænkeligt — at skatteudvalget efter at have fået et negativt officielt svar fra ministeren har opnået, at ministeren underhånden har truffet aftale med sine partifæller, måske i folketingsudvalget, om, at ændringen skal komme den vej igennem.

Jeg ved ikke, hvordan det er foregået. Det sidste virker på mig usandsynligt; det ser snarere ud, som om erhvervenes skatteudvalg har haft venner i folketingsudvalget, og at de så har presset ministeren væk fra det standpunkt, som han to gange ganske skarpt og utvetydigt, i hvert fald utvetydigt, har tilkendegivet, nemlig en afvisende holdning over for erhvervenes ønsker på det punkt.

Jeg må sige, at det var med stor interesse, jeg læste denne beskrivelse, for den siger jo noget om, hvordan det rigtig udenomsparlamentariske arbejde foregår, hvordan stærke grupperinger i vores samfund kan få ændret en lov.

Nu er dette et forholdsvist lille punkt, det indrømmer jeg, men det er sjældent, at man så let tilgængeligt kan se, hvordan udviklingen er forløbet, og hvordan udenforstående kræfter har kunnet ændre holdningen i det samme folketing, uden at der har været valg i mellemtiden; i så fald kunne man have sagt: nå ja, situationen er skiftet, der er kommet andre medlemmer ind. Men det er altså ikke sket. Ganske interessant historie. Pression virker altså, og her har der jo væ-

ret tale om en pression gennem dette skatteudvalg og, så vidt jeg kan skønne, også gennem medlemmer af folketingsudvalget, som i denne sag i høj grad har repræsenteret erhvervenes skatteudvalgs synspunkter.

Vi vil stemme imod dette ændringsforslag, også på grund af den måde, det er fremkommet på, som jeg her har redegjort for, og det vil altså sige for at markere afstanden fra den lobbyvirksomhed, der ser ud til her at have fundet sted, og som altså for en gangs skyld næsten er kommet frem i dagens lys.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke regeringspartiernes ordførere for tilslutningen til lovforslaget, som det nu foreligger med ændringsforslag.

Jeg beklager, at det ikke har været muligt i udvalget at opnå enighed om den fremtidige beskatning af landbrugets stuehuse. Jeg vil dog gerne for at undgå enhver misforståelse, hvis en sådan skulle være kommet ud af debatten, sige, at det, der her er tale om, og det, som flertallet vedtager, er en forhøjelse i de kommende år af beskatningen af landbrugets stuehuse og altså ikke en nedsættelse. Man kan så naturligvis have den opfattelse, som hr. Grünbaum har, at denne stuehusskatteforhøjelse ikke er stor nok, eller at vi skulle over til helt andre principper, men princippet har vi jo godkendt, nemlig at vi skulle over til en vurdering af stuehusene og ikke en skønsmæssig ansættelse af deres lejeværdi. At vi så ikke har kunnet blive enige om procenten, er for så vidt beklageligt, for det var jo et af de tekniske problemer, der burde kunne løses i fællesskab, når vi er enige om systemet. Men det har altså ikke været muligt.

Med hensyn til lejeværdien, som hr. Ømann talte om, for parcelhuses og enfamiliehusenes vedkommende har vi jo haft denne forhandling for nylig i anledning af hr. Ømanns eget forslag om at nedtrappe lejeværdi og rentefradrag over en 10-årig periode, således at dette efter 10 års forløb ikke længere overhovedet er noget skatteproblem, men at ejendomsværdierne er fuldstændig uden betydning for indkomstbeskatningen. Jeg fremførte ved den lejlighed mit syn på forslaget og skal kun henvise hertil.

Hr. Sigsgaard mente at have fundet nøg-